

Dosarul nr. 1a-688/19 (02-1a-7787-09042019)
Judecător: Roic-Botezatu Lilia

DECIZIE
În numele Legii

24 ianuarie 2024

mun.

Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței, judecător:

Iurie Iordan

Judecători:

Oxana Robu și Silvia Gîrbu

Grefier:

Sergiu Nazarenco, Aliona Fîstîcan, Ana

Mihai

Cu participarea

Procurorului:

Oleg Popov

Avocatului:

Alexei Croitor

A examinat în ședință publică în ordine de apel, apelul declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura rl. Hîncești, Veaceslav Sturzu împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 14 martie 2019 în cauza penală de învinuire a lui **Marin Petru** *****în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod Penal al RM,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei penale în prima instanță de la 05.06.2018- 14.03.2019;

Judecarea apelului la Curtea de Apel Chișinău de la 20.01.2022 – 24.01.2024;

Procedura citirii a fost legal executată.

Procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Oleg Popov a solicitat admiterea apelului declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura rl. Hîncești, Veaceslav Sturzu împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 14 martie 2019.

Avocatul Alexei Croitor și inculpatul Marin Petru au solicitat respingerea apelului declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura rl. Hîncești, Veaceslav Sturzu împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 14 martie 2019, ca fiind nefondat.

Asupra apelului declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura rl. Hîncești, Veaceslav Sturzu împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 14 martie 2019, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău –

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 14 martie 2019 inculpatul Marin Petru *****(născut la data de *****, *****) învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod Penal al RM a fost achitat, pe motiv că, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, Marin Petru este învinuit de organul de urmărire penală și trimis în judecată pentru faptul că în luna noiembrie 2014, acționând cu scopul dobândirii ilegale a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul că dorește să procure un automobil de model „Mercedes-Benz-S-Class” anul fabricării 2004, cu n/î *****, care aparține lui Munteanu Vasile, ducându-l în eroare pe acesta cu privire la natura juridică și dreptul său de proprietate asupra automobilului pe care îl deținea în posesie de model „Renaul Megane” cu n/î *****care de fapt aparținea conform informației deținute de „Cris Registru” cet. Chicu Gheorghe, i-a propus lui Munteanu Vasile să efectueze un schimb de automobile cu obligarea de a-i achita suplimentar acestuia suma de 3000 Euro, după care ultimul fiind de acord i-a transmis automobilul de model „Mercedes-Benz-S-Class”, anul fabricării 2004, cu n/î ***** pe care Marin Petru l-a însușit ilegal și s-a eschivat în continuare de la achitarea sumei datorate de 3000 Euro, care reprezenta diferența costului pentru automobile pe care le-au schimbat, cauzînd în total părții vătămate o daună considerabilă în proporții mari în valoare totală de 6000 Euro, care la momentul săvîrșirii infracțiunii conform ratei de schimb a BNM echivalau cu 134,940 lei MD, ceia ce constituie 6,747 unități convenționale.

Organul de urmărire penală a calificat fapta incriminată inculpatului Marin Petru în baza art. 190 alin.(4) Cod penal, după indicii calificativi „escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții mari”.

Ulterior, în ședința de judecată din 15.10.2018 acuzatorul de stat conducându-se de dispoziția art.53, 255 și 325 alin.(2) CPP a intervernit cu ordonanța de modificare a învinuirii în privința lui Marin Petru care a fost transmisă acestuia sub semnătură.

În susținerea ordonanței de modificare a învinuirii inculpatului Marin Petru acuzatorul de stat a motivat că la data de 17.08.2018 prin Legea nr. 179 din 26.07.2018 pentru modificarea unor acte legislative, au fost operate modificări a art.190 alin.(4) CP.

Prin ordonanța de modificare a învinuirii din 15.10.2018 procurorul Sturzu Veaceslav a reiterat că fapta incriminată lui Marin Petru la 30.05.2018 nu a fost dezincriminată și nu a fost înlăturat caracterul infracțional al faptei, concluzionând că urmează a fi modificată în instanța de judecată învinuirea lui Marin Petru, după

cum urmează: că în una din zilele lunii noiembrie 2014, aflându-se în mun.Hîncești, str.Chișinăului, urmărind scopul de cupiditate, intenționat, prin prezentarea cu adevărat a unei fapte mincinoase în privința naturii, calității substanțiale ale obiectului și părților actului juridic anulabil, invocînd dreptul său de proprietate asupra automobilului pe care îl deținea în posesie, de model „Renault Megane” cu n/î *****, care de fapt aparținea conform informației deținute de „Cris Registru” cet. Chicu Gheorghe prin comportament dolosiv și viclean, sub pretextul efectuării unui schimb de automobile cu obligarea de a-i achita suplimentar lui Munteanu Vasile suma de 3000 Euro, a dobîndit ilicit de la Munteanu Vasile automobilul de model „Mercedes-Benz-S-Class”, cauzînd astfel victimei un prejudiciu material în proporții mari, în valoare totală de 6000 Euro, care la momentul săvârșirii infracțiunii conform ratei de schimb a BNM echivalau cu 134,940 lei.

Organul de urmărire penală a calificat infracțiunea imputată inculpatului Marin Petru în baza art. 190 alin.(4) CP; „escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calității substanțiale ale obiectului și părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinat al încheierii actului juridic) actului juridic anulabil, dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv și viclean, care a produs daune în proporții mari.

Urmare, în cadrul ședinței de judecată din 15.11.2018 acuzatorul de stat a intervenit cu ordonanța de modificare a învinuirii în instanța de judecată din 15.11.2018 care a fost transmisă inculpatului Marin Petru sub semnătură în aceeași zi.

Potrivit ordonanței de modificare a învinuirii inculpatului Marin Petru, acuzatorul de stat a reținut că: *Marin Petru în una din zilele lunii noiembrie 2014, aflându-se în *****, str. Chișinăului, urmărind scopul de cupiditate, intenționat, prin prezentarea cu adevărat a unei fapte mincinoase în privința naturii actului juridic anulabil, promițînd achitarea diferenței de preț în mărime de 3000 Euro, prin comportament dolosiv și viclean, sub pretextul efectuării unui schimb de automobile, l-a dus în eroare și a dobîndit ilicit de la Munteanu Vasile automobilul de model „Mercedes-Benz-S-Class”, cauzând astfel victimei un prejudiciu material în proporții considerabile, în valoare totală de 3000 Euro, care la momentul săvârșirii infracțiunii conform ratei de schimb a BNM echivalau cu 67470 lei.*

De către acuzatorul de stat a fost recalificată infracțiunea imputată inculpatului Marin Petru în baza art.190 alin.(1) CP conform indicilor calificativ: escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în

privința naturii actului juridic anulabil, dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv și viclean, care a produs daune considerabile.

3. *Împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 14 martie 2019 a declarat apel acuzatorul de stat, procuror în Procuratura rl. Hîncești, Veaceslav Sturzu prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Marin Petru *****să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (1) Cod Penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub forma de închisoare pe un termen de 2 ani, în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 85 CP, prin cumul total al pedepselor, a-i stabili pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani și 6 luni în penitenciar de tip semiînchis.*

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

- omitând faptul că în ședința de judecată, învinuirea lui Marin Petru a fost modificată, instanța de judecată, la emiterea sentinței de achitare, s-a axat în exclusivitate pe învinuirea formulată la etapa urmăririi penale;

- în același timp, necătând la faptul că de către inculpat a fost înaintată versiunea precum că între el și parte vătămată nu a avut loc înțelegerea în vederea stabilirii obligației achitării diferenței de preț în mărime de 3000 euro, ori automobilele ar fi fost evaluate ca având o valoare similară, nu au fost elucidate neclaritățile cu privire la necesitatea transmiterii buletinului de identitate de către inculpat, părții vătămate;

- din analiza argumentelor care au servit la emiterea sentinței de achitare, derivă faptul că instanța de fond a luat în considerație în exclusivitate declarațiile inculpatului, iar declarațiile părții vătămate au fost apreciate neîntemeiat ca fiind neveridice.

4. La judecarea apelului, procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Oleg Popov a solicitat admiterea apelului declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura rl. Hîncești, Veaceslav Sturzu împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 14 martie 2019.

4.1. Avocatul Alexei Croitor și inculpatul Marin Petru au solicitat respingerea apelului declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura rl. Hîncești, Veaceslav Sturzu împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 14 martie 2019, ca fiind nefondat.

4.2. Partea vătămată Munteanu Vasile, fiind legal citat despre data, ora și locul examinării cauzei, în ședința de judecată în instanța de apel nu s-a prezentat, iar cu referire la prevederile art. 412 alin. (5) Cod de Procedură Penală, instanța de apel a dispus examinarea cererii de apel în lipsa acestuia.

5. Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de apel formulate, audiind părțile, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău consideră necesar de a respinge apelul declarat de acuzatorul de

stat, procuror în Procuratura rl. Hîncești, Veaceslav Sturzu împotriva sentinței Judecătoreiei Hîncești, sediul Central din 14 martie 2019, ca fiind nefondat, reieșind din următoarele considerente.

5.1. În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod de Procedură Penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate.

Conform art. 414 Cod de Procedură Penală, (1) Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Potrivit art. 415 alin. (1) pct. 1), lit. c) Cod de Procedură Penală, (1) Instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținînd hotărîrea atacată, dacă: c) apelul este nefondat.

5.2. *Inculpatul Marin Petru*, fiind audiat în ședința de judecată, vina în săvârșirea infracțiunilor incriminate nu a recunoscut-o și a declarat că, în toamna anului 2014 a identificat informația de pe pagina web - 999 cu privire la un automobil de model „Mercedes S Class” care avea propunerea de înstrăinare sau procurare. Totodată, pe pagina dată valoarea automobilului a fost indicată în mărime de 2800 Euro. Confirmă că a contactat persoana care a plasat anunțul și au convenit că poate să se apropie cu automobilul său de model „Renault Megane” de culoare sură a cărui proprietar este ca să vadă bunul. Astfel, deplasîndu-se în or. Hîncești s-a întîlnit cu 2 persoane însă nici una din acele persoane nu era Munteanu. În timpul discuției cu cele două persoane, ultimii i-au comunicat că stăpînul automobilului este în Rusia și i-au prezentat telefonul mobil cu nr.+79..., iar după numărul prezentat a fost confirmat că numărul de telefon este din Rusia. Indică că în momentul cînd s-a deplasat în Hîncești nu a cunoscut și nici nu i-au comunicat că proprietarul automobilului nu va fi prezent. Recunoaște că ambii și-au comunicat reciproc cele interesate despre automobile. Concretizează că în timpul discuției pe telefonul mobil au negociat asupra schimbului bunurilor imobile, însă au concretizat că vor întocmi procurile cînd ultimul va reveni în țară, care în decursul a 2 luni urma să revină în Republica Moldova. Recunoaște că după ce au negociat, în aceeași zi a avut loc schimbul de automobile, iar persoanele care s-au prezentat la tranzacție i-au explicat că urmează să adauge ulei în cutia de viteză, iar la stația Peco au mai discutat unele detalii referitor la automobil și au plecat. Totodată indică că în momentul cînd au fost în oraș și au făcut schimb de automobile au întocmit două recipise, una pentru persoanele cu care s-a întîlnit și

una pentru el, iar cu recipisa dată urmau să se prezinte la notar, cele două persoane au concretizat că aceasta urma să fie înregistrată la notar. La fel, i-au fost transmise de acele persoane și actele valabile - revizia tehnică și nevalabile - vinieta și asigurarea auto pe care le dețineau pe automobilul primit. Indică că persoanele cu care a făcut schimb de automobile au concretizat că persoana care se afla în Rusia și cu care a discutat pe telefon, după ce va reveni în țară o să-i perfecteze procura. Reiterează că referitor la automobilul primit în schimb avea planuri și anume dorea să-l devameze și să-l înstrăineze cu un preț mai mare. Confirmă că în momentul când a avut loc schimbul de automobile, au stabilit ca să nu fie achitat careva sume suplimentare. Referitor la procura prezentată era de Moldova, iar în recipisă era indicată familia persoanei menționate în procură și semnată de cele persoane pentru proprietar, însă nu-și aduce aminte dacă era familia Munteanu. Concretizează că valoarea automobilelor de modelul dat în Lituania este de la 1500 pînă la 2500 Euro. Menționează că schimbul de automobile a avut loc în bază de încredere și din această cauză nu a memorizat numele celor două persoane care în acel moment fără procură pe automobil nu aveau posibilitatea să se deplaseze cu ea. Iar recipisa a întocmit-o pentru termenul prevăzut din acea zi, deoarece nu dorea să se deplaseze cu automobilul fără procură. Ia cele din urmă nu a devamat automobilului, dar l-a înstrăinat cu numerele din Lituania cu care era înmatriculat, după ce a plasat în luna martie anul 2015 anunțul de vânzare pe 999. Menționează că au fost două persoane care au hiat vehiculul la prețul de 1800 Euro, însă nu le cunoaște doar vizual poate să le recunoască și nici nu cunoaște unde locuiesc, doar parțial avînd în vedere că i-a fost achitată suma de bani la domiciliului din sect. Botanica una din cele două persoane, tot de la acei cumpărători a înțeles că ei au procurat-o pentru piese, în acel moment de la cumpărători nu a solicitat nici un act, nu a avut nevoie de el. În momentul când a avut loc tranzacția a lăsat cumpărătorilor și numărul de telefon a persoanei care urma să întocmească procura. Peste o lună de zile a contactat cumpărătorii, însă ultimii i-au comunicat că proprietarul nu a venit și au concretizat că o să-l mai sune ei. Indică că a înstrăinat automobilul dat pentru că avea nevoie de bani. Referitor la automobilul de model Renault, în momentul când a avut loc schimbul de automobile l-a transmis acestuia pașaportul tehnic, revizia tehnică, asigurarea auto și procura generală valabilă pe un termen de 3 ani. Concretizează că la data când a avut loc schimbul de automobile s-au deplasat la trei notari pentru a perfectă actele însă potrivit programului de lucru, birourile erau închise, astfel din această cauză au făcut schimbul de vehicule lângă buticurile de flori care se află vizavi de procuratură. Reiterează că au evaluat automobilul de model Mercedes la suma de 2800 Euro, iar prețul acestuia în Lituania este de 1500-2500 Euro; (f.d. 212-213)

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel inculpatul Marin Petru a susținut declarațiile date la faza urmăririi penale și în instanța de fond. A declarat că, înțelegerea nu a fost, prețul automobilelor nu era preț la automobil. Între ei convenea potrivit prețului. El avea o procura pe automobil, urma el să-i facă procura pe automobil când se va întoarce de peste hotare și el a vrut să-l devameze, a fost la vama centrală și i-a spus că acest automobil nu a intrat în țară. În instanța de fond a rugat să se verifice după acesta el nu a mai fost în țară. Ei s-au întâlnit undeva la orele 5, în anul 2014 ei când s-au întâlnit în seara aceea și le-a schimbat, urma să vină la Moldova Munteanu Vasile. Înainte de efectuarea schimbului de mașini nu a verificat situația automobilelor, doar partea tehnică. Automobilul Mercedes S class l-a văzut. A vrut să-i pună numerele moldovenești, după a aflat că mașina nu este legală, mașina a primit-o de la 2 cunoscuți de la partea vătămată, el a spus că dorește să facă schimbul. Înțelegerea a avut cu Munteanu Vasile referitor la schimbul de automobile Renault Megan pe Mercedes s Class. După ce a stabilit că cu automobilul nu este în regulă, a decis să-l dea la piese de schimb, a primit 1800 Euro. Vama centrală se află în sectorul Botanica. Nu i s-a refuzat demararea procedurii de vămuire. Automobilul Renault Megane a apreciat cu 5000 Euro, a rămas în pierdere, diferența nu a pretins-o. De la Munteanu nu a avut procură când a plecat la serviciul vamal, a vrut să afle procedura de vămuire, despre documentele tehnice. Procura pe el nu a avut, procura era pe domnul Munteanu Vasile.

5.2.1. *Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului Marin Petru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod Penal, acuzatorul de stat a administrat și a prezentat instanței de judecată, următoarele mijloace de probă:*

-declarațiile părții vătămate Munteanu Vasile care a declarat că în toamna lunii noiembrie 2015 sau 2016 cu trei ani în urmă fiind proprietarul automobilului de model Mercedes S Class anul fabricației 1999-2001 cu numere din Lituania, diesel S 400 a fost plasată pe situl 999.md anunțul, în care figura numărul de telefon a prietenului său. Concretizează că în anunț a fost indicată suma automobilului de 6700-6800 Euro. La orele 15:00-16:00 a fost telefonat de prietenul său Vicol Victor care i-a comunicat că vin niște băieți de la Lozova care doresc să facă schimb de automobile pe un Renault, fapt pentru ce au convenit că urmează să se întâlnească în or. Hîncești vizavi de Moldtelecom. În jurul orei 16:00 s-a întâlnit cu Marin Petru care mai era cu o persoană. Susține că ultimul a venit cu un automobil de model Renault Megane cu ni ST AZ 971 concretizând că este al său. Respectiv au testat ambele automobile și au convenit ca să facă schimb de vehicule, phis suma de 3000 Euro - adică Marin Petru transmite automobilul de model Renault și diferența sumei de 3000 Euro. Au convenit ca să fie întocmite reciproc procure inclusiv pe automobilul Renault, în jurul orei 16:55 au ajuns la notarul Olga Murzacov, însă aceasta nu i-a primit comunicându-le că biroul se

închide, recomandînd să revină a doua zi dimineată la prima oră motivînd că este disponibilă. Au mers și la notarul de la Oficiul Cadastral Teritorial Hîncești, însă la fața lozului o persoană de gen masculin i-a anunțat că este ora 17:00 și nu mai este nimeni. Concretizează, că Marin Petru atunci a insistat ca în acea zi cînd a avut loc schimbul de automobile să perfecteze și procurile. Din motiv că notarii nu mai activau la acea oră, au convenit cu Marin Petru ca să se întâlnească în ziua următoare pentru a perfecta actele necesare, ultimul lăsînd în acest sens drept gaj actul său de identitate prin care l-a asigurat că va veni în ziua următoare, însă suma de 3000 Euro nu a fost indicată, convenind de comun acord că o să-i dea banii în numerar și nici nu au convenit ca să fie documentat în scris chestiunea dată. Pe motivul că a avut încredere în Marin Petru a mers la schimbul de automobile. Menționează în acel moment Marin Petru a concretizat că va fi prezent în ziua următoare, făcînd în sensul dat schimb de numere de telefoane. Astfel, a doua zi ora 09:00 nu a fost telefonat de ultimul, fapt pentru ce la ora 09:30 personal l-a telefonat însă telefonul era deconectat, respectiv l-a telefonat toată ziua, însă nu a mai dat de Marin Petru. Recunoaște că după ce a avut loc schimbul de automobile o perioadă de timp a circulat fără procură, totodată în acel moment a văzut că în certificatul de înmatriculare a automobilului primit în schimb figura o altă persoană, atunci ultimul i-a concretizat că automobilul nu este al hii, însă deține procură generală, însă nu a verificat dacă dispune de actul respectiv, posibil și avea dacă insista ca să meargă la notar. Au verificat automobilul și a fost stabilit că acesta nu era în căutare. Concretizează că în certificatul de înmatriculare este indicat numele Gheorghe însă nu a întreat de ce figurează altă persoană și nici nu s-a interesat atunci. La caz, în luna aprilie anul următor a fost stopat de un echipaj al poliției de patrulare care i-au verificat automobilul și i-a adus la cunoștință că vehiculul este dat în căutare, iar executorul judecătoresc a aplicat sechestrul pe automobilul de model Renault. Personal s-a deplasat la executorul judecătoresc în cauză care i-a adus la cunoștință pe cine este înmatriculat automobilul și că este decedat proprietarul. Tot atunci a și cunoscut că pe cazul dat există un litigiu și anume Marin Petru era dator față de proprietar cu suma de 5000 Euro, iar datoria nu a fost achitată integral. Executorul judecătoresc în acel moment dispunea de o hotărîre judecătorească emisă de judecătoria Strășeni pe care personal a contestat-o, avînd astfel cîștig de cauză și anume că el este proprietarul vehiculului, astfel i-a fost permis să se deplaseze în continuare cu vehiculul însă nu poate să-și perfecteze actele. Indică că atunci a și făcut cunoștință cu Elena care este soția proprietarului automobilului Gheorghe care a trecut în neființă. În prezent are dreptul doar de folosință asupra automobilului. Totodată, aduce la cunoștință că în momentul cînd a avut loc schimbul nu a cerut din start suma de bani din motiv că urmau să testeze automobilele. Concretizează că suma de bani de 3000 Euro nu a primit și nici nu a cerut. Referitor la plîngere, aceasta a înregistrat-o în anul următor peste cîteva luni,

or posibil peste un an de zile. Recunoaște că după ce a fost telefonat de tatăl lui Marin Petru, s-a întâlnit cu acesta după ce a fost înregistrată plîngerea, a discutat cu acesta și i-a cerut ca să clarifice situația și să-i restituie automobilul, tot atunci a refuzat să- i restituie actul de identitate, după aceasta nu a mai sunat și nici nu s-a întâlnit. Concretizează că în momentul cînd a transmis automobilul de model Mercedes acesta avea toate actele în regulă și anume vinieta era valabilă pe jumătate de an în Republica Moldova care era înregistrată pe proprietarul din Lituania în urma întocmirii procurii generale, careva probleme tehnice nu avea, din contra în momentul cînd a fost traversată frontiera de stat a prezentat toate actele. Ce ține de valoarea automobilului l-a estimat la suma de 125000 lei conform cursului valutar din noiembrie 2014. Consideră că astfel prin acțiunile lui Marin Petru și anume schimbul de automobile a fost înșelat, or din cele constatate ultimul nu se achitase integral cu Chicu care a și fost proprietarul vehiculului. La fel, este de părere de către inculpat a fost înșelat atît el cît și proprietarul bunului imobil prin abuz de încredere;

(f.d. 214-215)

-declarațiile martorului acuzării Mutaș Elena, care a declarat că îi sunt cunoscuți atît Munteanu cît și Marin care este consătean cu soțul ei. Concretizează că anterior cu Marin Petru s-au aflat în relații bune. Indică că soțul ei a procurat în luna octombrie 2014 automobilul de model Renault Megane de culoare deschisă, ulterior acesta i-a adus la cunoștință că Marin Petru din s.Lozoneva dorește să procure de la ei automobilul în arendă și să-l răscumpere prin achitarea lunară. Confirmă că pe cazul dat au fost la notar și au perfectat actele necesare. Din motivul că ultimul nu se achitase cu prima rată, soțul ei s-a adresat cu acțiune în instanța de judecată, după ce a fost amînată a treia ședință, soțul ei care era internat - într-o zi de vineri a fost externat iar luni a trecut în neființă. Exact nu cunoaște cu ce sumă a fost procurat automobilul de model Renault de soțul ei și nici nu cunoaște ce acte au fost transmise de către soț lui Marin Petru, doar de la el a înțeles că a fost la notar. Susține că au auzit că a fost perfectat careva acte la notar și anume o procură asupra vehiculului, la fel a fost întocmită și o recipisă personal de Marin Petru prin care acesta s-a obligat să achite suma de 5000 euro, însă suma dată nu a fost achitată, pentru ce și s-a adresat în instanța de judecată. În esență nu cunoștea ce era indicat în procură, însă de la avocatul ei a înțeles că procura era una generală, inclusiv cu dreptul de înstrăinare a vehiculului. Din spusele soțului cunoaște că urma să fie achitată valoarea automobilului apoi să fie perfectate actele. Totodată, confirmă că pe cazul dat există o hotărîre judecătorească prin care Marin Petru a fost obligat să achite suma de 5000 Euro;
(f.d. 218)

5.3. Colegiul Penal cercetînd în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, relevanței și concludenței, utilității și

veridicității raportată la declarațiile părților date în ședința de judecată și probele administrate, constată că prima instanță a conchis corect că inculpatul Marin Petru ***** urmează a fi **achitat** de învinuirea în comiterea infracțiunilor prevăzute de **art. 190 alin. (1) Cod Penal al RM** din motivul că, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

5.4. În acord cu prevederile art. 389 alin. (1) Cod de Procedură Penală, (1) Sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Potrivit art. 390 alin. (1), pct. 1) Cod de Procedură Penală, (1) Sentința de achitare se adoptă dacă: 1) nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Conform art. 100 alin. (4) Cod de Procedură Penală, (4) Toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Potrivit art. 101 alin. (1) și (2) Cod de Procedură Penală, (1) Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

În conformitate cu art. 52 alin. (1) Cod Penal, (1) Se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

Conform art. 113 Cod Penal, (1) Se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. (2) Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

5.5. Potrivit art. 415 alin. (2¹) Cod procedură penală, ***(2¹) Judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.***

Conform art. 8 alin. (3) Cod de Procedură Penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuितului, învinuitului, inculpatului.

5.5.1. Colegiul Penal notează că, potrivit jurisprudenței naționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, având în vedere dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță în temeiul căruia inculpatul fusese achitat. Instanța de apel urmează să procedeze la o nouă audiere a anumitor martori ai acușării solicitați de părți (*hotărârile CEDO Popovici împotriva Moldovei din 27 noiembrie 2007, §72 și Dănila împotriva României din 8 martie 2007, §62-63*). Martorii acușării se audiază din nou în cazul în care depozitiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea învinutului (*hotărârea CEDO Spînu împotriva României din 29 aprilie 2008, §60*).

În cauza Asimionese contra Moldovei, hotărârea din 07.01.2020, Curtea a constatat că condamnarea reclamantului fără audierea repetată a martorilor, după ce acesta a fost achitat de prima instanță, a fost contrară garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 paragraf 1 din Convenție.

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță, cât și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acușării este pusă pe seama procurorului.

Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în *hotărârea Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005*, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acușării.

5.5.2. La judecarea apelului declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura rl. Hîncești, Veaceslav Sturzu împotriva sentinței Judecătorei Hîncești, sediul Central din 14 martie 2019 prin care a fost pronunțată o sentință de achitare în privința inculpatului Marin Petru, Colegiul Penal în temeiul art. 415 alin. (2¹) Cod de Procedură Penală și ținând cont de principiul consacrat în jurisprudența națională și jurisprudența CtEDO, potrivit căreia „instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță în temeiul căruia inculpatul fusese achitat”, a purces la o nouă audiere a inculpatului și a anumitor martori care au fost solicitați de a fi audiați prin demersul formulat de acuzatorul de stat.

La caz, în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, a fost audiat inculpatul Marin Petru.

5.5.3. Colegiul Penal reținând aprecierile instanței de fond cu referire la ansamblul probelor administrate de acuzatorul de stat în vederea probării vinovăției inculpatului Marin Petru în comiterea infracțiunii incriminate și apreciindu-le în coraport cu lucrările instanței de apel efectuate în conformitate cu

art. 415 alin. (2¹) Cod de Procedură Penală, atestă că, acuzatorul de stat nu a prezentat instanței de apel probe pertinente, concludente, utile și veridice care apreciate din punct de vedere al coroborării lor să demonstreze faptul că, concluziile instanței de fond despre achitarea inculpatului Marin Petru de învinuirea în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 190 alin. (1) Cod Penal sunt eronate și care urmează a fi desființate, prin pronunțarea unei sentințe de condamnare.

Or, prin probele administrate de acuzatorul de stat, în instanța de apel, Colegiul Penal a stabilit că acestea prezintă aceiași semnificație probatorie care a fost constatată și de către instanța de fond, respectiv, instanța de apel nu a stabilit nici un temei de a reține o altă apreciere a probelor administrate în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, deoarece acuzatorul de stat, nici la judecarea apelului nu a demonstrat vinovăția inculpatului în comiterea faptei prejudiciabile.

5.5.4. Colegiul Penal reține că, de către acuzatorul de stat la 30.05.2018 Marin Petru a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) CP fiind reținut în învinuirea formulată conform art.296 alin.(2) CPP că Marin Petru în luna noiembrie 2014 avînd scopul dobîndirii ilegale a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, ducându-l în eroare pe Munteanu Vasile cu privire la dreptul acestuia de proprietate asupra automobilului, a propus lui Munteanu Vasile să efectueze schimbul de automobile cu obligarea de a achita suplimentar acestuia suma de 3000 Euro, concluzionînd astfel că părții vătămate i-a fost cauzată o daună considerabilă în proporții mari în valoare totală de 6000 Euro, care la momentul săvîrșirii infracțiunii conform ratei BNM echivalentul cu 134.940 lei, ceea ce constituia 6.747 unități convenționale.

Ulterior prin ordonanța de modificare a învinuirii din 15.10.2018 acuzatorul de stat avînd la bază modificările operate la 17.08.2018 prin Legea nr. 179 din 26.07.2018 pentru modificarea unor acte legislative, avînd în vedere că au fost operate modificări la art. 190 alin.(4) CP în învinuirea formulată inculpatului a încadrat juridic acțiunile lui Marin Petru în dispoziția art. 190 alin.(4) CP.

Respectiv acuzatorul de stat la 15.11.2018 a intervenit cu o nouă ordonanță privind modificarea învinuirii acțiunile lui Marin Petru fiind reținut că prin acțiunile inculpatului au fost cauzate părții vătămate un prejudiciu material în mărime de 3000 Euro, care la momentul săvîrșirii infracțiunii conform ratei BNM echivalentul cu 67470 lei. Fiind calificat de către acuzatorul de stat comiterea de către Marin Petru a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) CP.

Astfel potrivit ultimei învinuiri din 15.11.2018 formulate inculpatului, instanța de apel reține că, inculpatul Marin Petru, de către organul de urmărire penală a fost învinuit de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) CP, după indicii calificativi; „escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a

unei fapte mincinoase, în privința naturii actului juridic anulabil, dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv și viclean acțiuni care au produs daune considerabile”.

Potrivit art. 389 alin. (1) Cod de Procedură Penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Or, alin.(2) a normei precitată prevede că sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

Astfel, la baza învinuirii aduse inculpatului, acuzatorul de stat a invocat următoarele probe acumulate în cadrul urmăririi penale și elucidate în ședința de judecată: depozițiile părții vătămate Munteanu Vasile; depozițiile martorului Mutaf Elena; copia informației cu privire la cursul valutar din 10.10.2014; copia recipisei din 30.10.2014; copia încheierii privind intentarea procedurii de executare din 12.10.2015; copia încheierii privind intentarea procedurii de executare din 18.06.2015; copia procesului-verbal de audiere în calitate de parte vătămată a lui Mutaf Elena din 14.01.2015 prin care a fost audiată în calitate de parte vătămată de către OUP EP Strășeni; copia adeverinței privind lipsa în teritoriu a cet. Marin Petru din 30.03.2016.

Astfel, conform ultimei învinuiri înaintate de acuzatorul de stat la 15.11.2018, acesta în ordonanță a indicat că Marin Petru în una din zilele lunii noiembrie 2014, aflându-se în mun.Hîncești, str.Chișinăului, urmărind scopul de cupiditate, intenționat, prin prezentarea cu adevărat a unei fapte mincinoase în privința naturii actului juridic anulabil, promițând achitarea diferenței de preț în mărime de 3000 Euro, prin comportament dolosiv și viclean, sub pretextul efectuării unui schimb de automobile, l-a dus în eroare și a dobândit ilicit de la Munteanu Vasile automobilul de model „Mercedes-Benz-S-Class”, cauzînd astfel victimei un prejudiciu material în proporții considerabile, în valoare totală de 3000 Euro, care la momentul săvârșirii infracțiunii conform ratei de schimb a BNM echivalau cu 67470 lei.

Fiind calificată infracțiunea imputată inculpatului Marin Petru în baza art. 190 alin.(1) CP conform indicilor calificativi; „escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii actului juridic anulabil, dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv și viclean, care a produs daune considerabile”.

Pornind de la depozițiile depuse de inculpat atît în cadrul urmăririi penale cât și în ședința de judecată, se reține că Marin Petru a pledat nevinovat în săvârșirea infracțiunii imputate, cauza penală fiind examinată în procedură generală.

Astfel, instanța de apel conchide asupra faptului că declarațiile acestuia depuse în cadrul urmăririi penale corespund integral celor depuse în cadrul ședinței

de judecată și anume, că nu a intenționat să înșele pe cineva sau să inducă în eroare în urma schimbului de automobile. Totodată, acesta a concretizat că cu persoana cu care a negociat schimbul de automobile nu au fost discutate achitarea altor sume suplimentare din partea sa în mărime de 3000 Euro, avînd în vedere că atît automobilul pe care l-a transmis cît și automobilul recepționat erau evaluate practic la aceeași sumă, fiind o diferență de 100-200 Euro între ele.

Totodată, inculpatul Marin Petru a indicat că în momentul cînd a avut loc schimbul de automobile, partea vătămată nu se afla în țară, așa cel puțin i-a comunicat cele două persoane care s-au prezentat la locul și timpul stabilit, or în timpul negocierii tranzacției cu presupusul proprietar prin intermediul telefoniei mobile a identificat că în telefonul dat figura numărul de telefon din Rusia.

La fel, inculpatul recunoaște că, pe automobilul de model „Renault Megane”, cu n/î *****dispunea de o procură generală și că între el și fostul proprietar au automobilului au convenit ca să răscumpere automobilul dat la suma de 5000 Euro, fiind întocmit în acest sens și o recipisă.

Astfel, inculpatul recunoaște și confirmă că între el și cele două persoane cu care s-a întîlnit a avut loc în luna și anul indicat în actul de învinuire schimbul de automobile, menționînd că a convenit cu aceștia ca să perfecteze actele necesare cînd va reveni proprietarul vehiculului în țară peste 2 luni. Totodată cu persoanele date s-au deplasat la birouri notariale pentru a legaliza tranzacția, însă programul de lucru era finisat și acestea nu mai activau la acea oră, fapt pentru ce au lăsat pe ziua următoare, însă nemijlocit cu aceștia au încheiat reciproc câte o recipisă. Inculpatul a argumentat care a fost scopul său în momentul încheierii contractului de schimb și anume că el a intenționat să devameze automobilul de model Mercedes Benz S Class pentru a-l înstrăina cu o sumă mai mare, însă din cauza unor probleme financiare l-a vîndut terțelor persoane, și a comunicat acestora numărul de telefon a fostului proprietar pentru a-l contacta și perfectă actele pe mijlocul de transport de model „Mercedes”. În sensul dat inculpatul a comunicat că pe persoanele date nu le cunoaște, însă orientativ cunoaște locul unde locuiește unul din cumpărători, menționînd că a fost la domiciliul acestuia și a recepționat banii, fiind înstrăinat automobilul la prețul de 1800 Euro.

Din declarațiile inculpatului se mai reține că automobilul de model „Mercedes” era înmatriculat în Lituania și avea valabil doar revizia tehnică, în rest vinieta și asigurarea auto obligatorie era expirată. Astfel, acesta a concretizat că tranzacția de schimb a automobilelor a avut loc pe principul încrederii reciproce, și anume urma ca peste două luni de zile după ce va reveni proprietarul în țară să legalizeze tranzacția.

Astfel, instanța de apel analizînd declarațiile inculpatului Marin Petru prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor le apreciază ca fiind veridice, utile,

consecvente și în coroborare cu probele administrate la dosar, din care se atestă cu certitudine că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, or pe parcursul judecării cauzei n-au fost aduse careva probe pertinente, concludente, utile și veridice, care ar corobora între ele și ar demonstra vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate sau ar combate declarațiile lui Marin Petru, de asemenea, declarațiile inculpatului poartă un caracter consecvent, nefiind combătute prin careva probe, declarații, sau alte acte procesuale.

Prevederile art. 96 CPP, statuează în mod expres circumstanțele care urmează să fie dovedite în procesul penal și anume: În cadrul urmăririi penale și judecării cauzei penale trebuie să se dovedească: 1) faptele referitoare la existența elementelor infracțiunii, precum și cauzele care înlătură caracterul penal al faptei; 2) circumstanțele prevăzute de lege care atenuează sau agravează răspunderea penală a făptuitorului; 3) datele personale care caracterizează inculpatul și victima; 4) caracterul și mărimea daunei cauzate prin infracțiune; 5) existența bunurilor destinate sau utilizate pentru săvârșirea infracțiunii sau dobândite prin infracțiune, indiferent de faptul cui ele au fost transmise; 6) toate circumstanțele relevante la stabilirea pedepsei. (2) Concomitent cu circumstanțele care urmează să fie dovedite în procesul penal, trebuie să fie descoperite cauzele și condițiile care au contribuit la săvârșirea infracțiunii.

Or, potrivit prevederilor art. 15 CP, gradul prejudiciabil al infracțiunii se determină conform semnelor ce caracterizează elementele infracțiunii: obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

Astfel, gradul prejudiciabil al infracțiunii contra patrimoniului decurge din însăși natura valorilor sociale vătămate sau periclitate, or mecanismul determinării gradului prejudiciabil al infracțiunii este indicat în art. 15 CP.

În sensul dat obiectul juridic îl constituie relațiile sociale a căror existență și desfășurare normală sunt condiționate de ocrotirea relațiilor patrimoniale.

Latura obiectivă a infracțiunii de escrocherie este realizată prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare.

În sensul dat prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane se înțelege transmiterea benevolă infractorului de către victimă a bunurilor sau a drepturilor asupra bunurilor prin inducerea în eroare a persoanei sau prezentarea cu adevărat a unei fapte mincinoase.

Astfel, infracțiunea de escrocherie se consideră consumată dacă averea a fost dobândită de la victimă și infractorul are o posibilitate reală de a o folosi și dispune de ea la dorința sa.

Latura subiectivă a infracțiunii de escrocherie se realizează prin intenție directă și scop de profit.

Cu toate că în ședința de judecată atât inculpatul, partea vătămată cât și martorul au depus depoziții la caz, inclusiv au fost examinate probele acuzării cât

și probele apărării, instanța de apel reiterează că nu a fost constatată existența faptei infracțiunii incriminate inculpatului Marin Petru, or acuzarea nu a probat existența faptei infracțiunii imputate inculpatului.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel reține din declarațiile părții vătămate Munteanu Vasile care a menționat că anume el este proprietarul vehiculului de model Mercedes S Class anul fabricației 1999-2001 cu numere din Lituania, diesel S 400, tot el a confirmat că a fost plasat anunțul pe situl 999.md privind vinderea acestuia la prețul de 6700-6800 Euro.

Inclusiv din declarațiile lui Munteanu Vasile, rezultă că, acesta a relatat că a fost contactat de un prieten de al său pe nume Victor Vicol numărul de telefon care figura în anunț și informat că urmează să se întâlnească cu o persoană care dorește să vadă automobilul său și să-i propună la schimb un automobil de model Renault Megane.

Astfel, în urma negocierii indică că au convenit între ei schimbul de automobile, iar Marin Petru urma suplimentar să-i mai achite suma de 3000 Euro.

Din declarațiile părții vătămate, instanța de apel reține că după ce au ajuns la un numitor comun, au făcut schimb de automobile, iar Marin Petru era cel care a insistat să fie perfectată procura, însă din cauză că nimeni nu mai lucra la acea oră au convenit că în ziua următoare să se întâlnească și să finalizeze tranzacția, însă inculpatul nu s-a mai prezentat. Astfel, a circulat cu automobilul de model Renault Megane pînă cînd a fost stopat de poliție, apoi a cunoscut că automobilul este dat în căutare, iar mai târziu a cunoscut și temeiurile care au stat la aplicarea sechestrului și căutarea vehiculului. A mai indicat Munteanu Vasile că nu a insistat asupra sumei de 3000 Euro din cauză că urmau să testeze automobilele și nici nu a fost întocmit în acest sens nici un înscris sau recipisă, a lăsat la încrederea reciprocă.

Din declarațiile părții vătămate instanța de apel remarcă că, deși ultimul a participat la încheierea tranzacției de schimb a automobilelor, precum și că în opinia sa Marin Petru urma să-i mai achite suplimentar suma de 3000 Euro, acesta pînă a fi stopat de poliție și a aflat că automobilul cu care se deplasa a fost anunțat în căutare nu a întreprins careva acțiuni de revindecare a bunului, or perfectarea actelor corespunzătoare prin care să-i ofere dreptul de proprietate asupra acestuia, inclusiv de a solicita sau acționa în instanța de judecată pentru a încasa diferența sumei suplimentare de 3000 Euro convenite dintre acești.

Totodată, acesta inițial în urma depunerii unei plîngerii din 20.11.2015 pe numele procurorului r-nul Hîncești și-a estimat pretențiile materiale în mărime de 6000 Euro, ulterior organului de urmărire penală în cadrul depunerii declarațiilor a comunicat că are pretenții materiale față de Marin Petru în mărime de 125000 lei, concretizînd că aceasta este valoare bunului mobil care-i aparține cu drept de proprietate.

În aceeași ordine de idei, raportând declarațiile depuse de partea vătămată Munteanu Vasile în cadrul urmăririi penale la 16.12.2015 în coroborare cu cele depuse în cadrul ședinței de judecată instanța de apel reține că, conform procesului-verbal de audiere a părții vătămate Munteanu Vasile din 16.12.2015, acesta a declarat că în luna noiembrie anul 2014 dorind să înstrăineze automobilul la prețul de 6000 Euro, a postat informația dată pe rețeaua de internet www.999.md, iar în acea zi a fost telefonat pe numărul său de mobil 068133083 de o persoană pe nume Marin Petru care i-a propus că dorește să-i procure automobilul, au convenit ca să se întâlnească în or. Hîncești vizavi de Moldtelecom (f.d.12).

Potrivit declarațiilor depuse de Munteanu Vasile în cadrul ședinței de judecată acesta a indicat că era plasată informația pe rețeaua de internet www.999.md privind înstrăinarea automobilului fără a concretiza cine anume a plasat informația dată. Totodată, acesta instanței a comunicat că la anunțul dat figura numărul de telefon a unui prieten de al său Vicol Victor care și ulterior l-a contactat și l-a anunțat că urmează să se întâlnească cu un presupus cumpărător, comunicându-i că a propus schimbul de automobile.

În sensul dat, cu toate că de la caz a expirat o perioadă de timp, totuși acesta cunoscând cazul mai bine în perioada din 16.12.2015, a comunicat OUP că personal a plasat informația pe rețeaua de internet, inclusiv a indicat cu lux de amănunt momentul cînd a fost telefonat, pe ce număr de telefon, iar în cadrul ședinței de judecată declarațiile acestuia în această parte sunt diametral opuse.

Instanța de apel analizând și apreciind declarațiile părții vătămate prin prisma prevederilor art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, consideră că de fapt, mențiunile părții vătămate relevă stările de fapt, ce au constituit temei de pornire a cauzei penale, însă din aceste declarații nu rezultă că inculpatul a comis infracțiunea de escrocherie.

Din contra, instanța de apel examinând declarațiile părții vătămate depuse în cadrul urmăririi penale și cele depuse instanței dă unele bănuieli ca acesta nu corespund realității, or, ultimul nu a dat o explicație certă acest sens privind divergențele sale depuse la 16.12.2015 și cele din ședința de judecată.

Or, din depozițiile martorului Mutaf Elena nu sunt redată careva fapte reale din care să se relateze careva circumstanțe concrete precum că Marin Petru a comis infracțiunea de escrocherie.

Din contra, în cadrul ședinței de judecată ultima a confirmat că între fostul soț a ei și inculpat a fost întocmită o recipisă prin care Marin Petru și-a asumat angajamentul să procure automobilul de model Renault Megane cu ni ST AZ 971 de la soțul ei care-i aparținea cu drept de proprietate, obligîndu-se în decursul unei perioade de timp concrete stabilite între ei să achite rate egale pînă va fi răscumpărat integral.

Tot din declarațiile martorului, ultima confirmă că soțul ei concomitent cu transmiterea automobilului a perfectat și o procură, ulterior de la avocatul care-i reprezenta interesele sale într-o cauză civilă a aflat că procura era una generală, inclusiv cu dreptul de a-i înstrăina bunul.

Instanța de apel analizând aceste declarații ale martorului prin prisma prevederilor art. 101 CPP, le apreciază ca fiind veridice în sensul întocmirii recipisei și a procurii de către soțul acesteia și inculpat, în rest la caz nu au fost relatate careva circumstanțe din care să se concluzioneze comiterea de către Marin Petru a infracțiunii imputate, or din mențiunile martorului nu rezultă clar, careva acțiuni ale inculpatului, care fiind analizate, ulterior susținute de alte probe ar contura concluzia că întrunesc elementele infracțiunii de escrocherie.

Or, atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul ședinței de judecată partea vătămată Munteanu Vasile precum și acuzatorul de stat au indicat că automobilul de model „Mercedes - Benz-S-Class” anul fabricării 2004, cu n/î ***** aparține lui Munteanu Vasile.

Deși, ultimii susțin faptul dat, careva acte care să ateste dreptul lui Munteanu Vasile de posesie, folosință și dispoziție asupra unității de transport nu au fost prezentate, cu toate că inculpatul confirmă că a avut loc schimbul mijloacelor de transport însă în momentul când a avut loc tranzacția nu a fost prezentă partea vătămată doar cele două persoane. Inculpatul Marin Petru concretizând că a negociat tranzacția cu Munteanu Vasile prin intermediul telefoniei mobile avînd în vedere că ultimul din spusele celor prezenți se afla în Rusia.

Or, în cazul dat art. 13 CPP prevede inviolabilitatea proprietății și anume persoana fizică sau juridică nu poate fi lipsită în mod arbitrar de dreptul de proprietate.

Inclusiv legislația civilă arată cazurile în care o persoană are dreptul de posesie folosință și dispoziție asupra unui bun mobil sau imobil, în cazul dat din spusele părții vătămate precum și cumulul de probe prezentat de acuzatorul de stat instanța de judecată poate doar prezuma că unitatea de transport aparținea părții vătămate nu și concluziona că certitudine că anume Munteanu Vasile este posesorul nemijlocit al automobilului - adică poate stăpâni bunul direct sau posesorul mijlocit - prin stăpânirea bunului cu ajutorul altor persoane.

Astfel, prin primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra bunurilor părții vătămate, urmărea scopul de a le sustrage, și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

Reieșind din cele specificate supra, atât din materialele cauzei penale cât și din explicațiile părții vătămate, a inculpatului depuse în cadrul urmăririi penale, inclusiv în ședința de judecată se reține că obligațiunile au fost onorate reciproc și anume fiind efectuat schimbul de automobile, cu toate că partea vătămată sau

acuzarea nu a făcut proba dreptului său de posesie, folosință și dispoziție a automobilul de model „Mercedes - Benz-S-Class” anul fabricării 2004, cu n/î ***** în raport cu copia recipisei (a se vedea f.d.21) în care este cert că Marin Petru avea dreptul să înstrăineze automobilul precum și să-l administreze, deci între ei a avut loc o tranzacție civilă.

Astfel, în speță, partea acuzării nu a probat că inculpatul pînă a se apropia de partea vătămată, acesta avea careva scopuri cupidante, or acuzarea nu a probat că în momentul cînd a avut loc schimbul de automobile, Marin Petru, avea deja stabilite intenții sau scopul de a dobîndi ilicit bunurile acestuia prin inducerea în eroare sau prezentarea unei fapte mincinoase.

Totodată, instanța de apel reiterează că, în cadrul depunerii cererii inițiale Munteanu Vasile a indicat că a estimat paguba materială în mărime de 6000 Euro (f.d. 8 - verso), la fel în cadrul depunerii explicațiilor acesta a indicat că paguba materială constituie suma de 125000 lei (f.d. 12-verso), iar conform copiei informației cu privire la cursul valutar din 10.10.2014 suma de 6000 Euro, iar conform ratei de schimb echivalau cu 112884,6 lei.

Astfel, cu toate că partea vătămată a indicat sumele respective care aparent diferă între ele, acuzatorul de stat la înaintarea învinuirii inițial cît și prin ordonanța de modificare a învinuirii din 15.10.2018 a reținut că lui Munteanu Vasile i-a fost cauzat o daună considerabilă în mărime de 6000 Euro, care conform ratei de schimb al BNM, echivalau cu 134,940 lei.

Prin ordonanța de modificare a învinuirii din 15.11.2018, acuzatorul a reținut că lui Munteanu Vasile i-a fost cauzat de către Marin Petru un prejudiciu considerabil în valoare totală de 3000 Euro, care în momentul săvîrșirii infracțiunii conform ratei de schimb BNM echivalau cu 67470 lei.

În sensul dat instanța de apel examinînd sumele precitate supra constată că ele sunt diferite, iar acuzatorul de stat nu a justificat sau argumentat care au fost temeiurile ce au dus la concluzia acestuia de a reduce considerabil prejudiciul material care în opinia acestuia cît și a părții vătămate inițial constituia suma de 6000 Euro.

Cu toate că acuzarea a operat în cadrul urmăririi penale cît și în ședința de judecată cu anumite sume în modul care a fost expuse mai sus, instanța de apel concluzionează că lipsesc probe care să ateste valoarea bunului mobil atît în mărime de 6000 Euro, cît și valoarea a sumei de 3000 Euro.

Or, în cazul dat cu toate că acuzarea prin informația privind cursul valutar din 10.10.2014 (f.d.9) a stabilita suma prejudiciului evaluat în valută MD, instanței nu-i este clar de ce anume acuzarea a verificat rata de schimb la cursul valutar din 10.10.2014 cu toate că în învinuirea adusă lui Marin Petru este indicat că în luna noiembrie 2014 Marin Petru a acționat cu scopul dobîndirii ilegale a bunului a recurs la schimbul mijloacelor de transport.

Iar potrivit procurii întocmite notarial din 30.10.2014, lui Marin Petru i-a fost transmis în posesie și folosință bunul mobil, cât și dreptul de al înstrăina.

Astfel, calcularea ratei anexate a fost extrasă din pagina web de către acuzare cu o dată care în acel moment nu existau alte date din care să se ateste dreptul lui Marin Petru de a înstrăina mijlocul de transport cu excepția – „începînd cu data de 30.10.2014”.

Prin noțiunea de „informare”. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că aceasta nu semnifică altceva decît aducerea la cunoștința acuzatului a faptelor materiale ce i se reproșează și a calificării juridice ce li se dau, această informare trebuind să fie detaliată (cauza VAUDELLE contra Franței, 30.01.2001).

Potrivit materialelor cauzei penale acuzarea nu a prezentat modul cum a fost calculat echivalentul sumei de 3000 Euro - suma de 67470 lei, or potrivit copiei informației cu privire la cursul valutar din 10.10.2014 aceasta a fost calculată doar din suma de 6000 Euro, nu din suma de 3000 Euro.

La fel pornind de la declarațiile inculpatului acesta a indicat că a plasat anunțul privind înstrăinarea unității de transport cu suma de 6700-6800 Euro, însă acuzarea nu a inițiat careva măsuri de verificare a informației date prin accesarea contului de pe care a fost plasat anunțul pe care sunt păstrate anumite informații, sau cel puțin nu a identificat prin alte metodele legale pentru a identifica dacă în realitate unitatea de transport de modelul și anul fabricației cu numere din Lituania este evaluat cel puțin la prețul indicat de partea vătămată.

Totodată, instanța de apel reiterează că Marin Petru nu neagă faptul că a avut loc schimbul mijloacelor de transport, ultimul concretizînd că au convenit doar asupra schimbului de automobile nu și achitarea unor sume suplimentare din partea sa.

Or, în cazul dat lipsesc careva înscrisuri din care să rezulte că au fost negociate careva sume suplimentare care au fost documentate avînd la bază dispoziția art.321 alin.(l) Cod Civil care reține că „trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice și persoanele fizice și dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depășește 1000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului”.

În cazul dat, chiar dacă valoarea mijlocului de transport a părții vătămate era estimat la prețul indicat de aceasta, acuzarea urma să ia în calcul și valoarea mijlocului de transport de model Renault Megane pe care l-a transmis Marin Petru lui Munteanu Vasile avînd la bază copia recipisei anexate (f.d. 21) întocmită de Marin Petru la 30.10.2014 din care se confirmă că ultimul a procurat de la Chicu Gheorghe mijlocul de transport la suma de 5000 Euro, obligându-se în acest sens să-l răscumpere pînă la data de 01.11.2015 (f.d.21).

Avînd la bază valoarea unității de transport a părții vătămate, precum și suma convenită între Marin Petru și proprietarul mijlocului de transport de model

„Renault Megane”, diferența dintre sumele date nu cad sub nici o formă la suma indicată de acuzare și anume 3000 Euro, aparent efectuând calculul sumelor acestea sunt cu mult mai mici, adică nu poate fi constata de instanță că prin acțiunile lui Marin Petru i-au fost cauzate părții vătămate daune materiale considerabile în sumă de 3000 Euro, echivalentul a 67470 lei.

Totodată, acuzarea de stat în cadrul examinării cauzei penale nu a luat în calcul și nici copia procurii din 30.10.2014 anexate la materialele cauzei penale care a fost perfectată notarial prin care Chicu Vasile împuternicește pe Marin Petru să încheie acte juridice cu persoane fizice (contracte de vânzare-cumpărare, comodat, mandat la preț și condițiile apreciate de acesta, inclusiv cu dreptul de a administra mijlocul de transport (f.d.33).

Or, din actul precizat se atestă că Marin Petru avea dreptul de a înstrăina bunul mobil cât și administrarea acestuia, ceea ce denotă, că ultimul fiind conștient de actul pe care-l deține, avea tot dreptul să recurgă atât la înstrăinarea acestuia cât și la schimb, or potrivit legislației penale regulile prevăzute la contractul de vânzare-cumpărare sunt aplicabile și asupra contractului de schimb.

Reieșind din acțiunile inculpatului menționate supra partea acuzării nu a probat prin materialele cauzei penale care a fost scopul inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

La fel, instanța de apel menționează că acuzarea nu a cercetat minuțios cauza penală, avînd în vedere declarațiile părții vătămate care a indicat la urmărirea penală că el a plasat anunțul, inclusiv imediat a fost telefonat pe numărul său de telefon mobil, iar instanței a declarat că în urma plasării anunțului de înstrăinare a mijlocului de transport a fost indicat numărul de telefon a unui prieten pe nume Vicol Victor, care după ce a fost telefonat de presupusul cumpărător l-a informat despre locul unde urmează să se întâlnească.

Astfel, acuzarea de stat nu a prezentat careva probe sau anexat la materialele cauzei penale informații din care să rezulte că în genere automobilul de model „Mercedes - Benz-S-Class” anul fabricării 2004, cu n/î ***** a traversat frontiera de stat a R.Moldova.

Or, potrivit informației Serviciului Vamal din 25.10.2018 se aduce la cunoștință că începînd cu perioada 01.01.2016-22.10.2018, nu au fost identificate careva înregistrări la vămuirea prin acțiune, care prevede perfectarea Certificatului ce atestă achitarea taxei pentru folosirea drumului (Vinieta) a mijlocului de transport cu numărul de înmatriculare HAA-592.

La fel, din răspunsul parvenit de la Procuratura în Secția tehnologii informaționale și combatere a crimelor cibernetice din 15.11.2018, este comunicat că potrivit bazei de date (PASAGER) a Departamentului Poliției de Frontieră a Ministerului Afacerilor Interne, nu au fost înregistrate careva traversări a Frontierei

de Stat a R. Moldova de către mijlocul de transport de model „Mercedes - Benz-S-Class” anul fabricării 2004, cu n/î *****.

La fel, acuzarea nu a verificat nici ipoteza inculpatului precum că în momentul când a avut loc schimbul mijloacelor de transport, la tranzacție au participat alte persoane nu Munteanu Vasile, or cel puțin să întreprindă măsuri de verificare prin care vor fi atestate cele expuse sau neconstatate.

În speță, instanța de apel relevă că toate cele menționate supra intră în sarcina organului de urmărire penală care sunt prevăzute de art.art.51, 52, 53, 55-57 CPP, or sarcina acesta este nu numai de a demonstra vinovăția acuzatului, ultimii aveau obligația să verifice toate circumstanțele, ipotezele și versiunile care ar duce la stabilirea adevărului și deferirii justiției persoana care se face responsabilă de comiterea unor acte ilegale, sau a contribuit la realizarea laturii obiective.

La fel, organul de urmărire penală era obligat să verifice ipotezele date de inculpat privind înlăturarea tuturor suspiciunilor și neclarităților în scopul stabilirii vinovăția sau nevinovăției inculpatului în prezenta cauză cea ce nu a fost efectuat, ultimii limitindu-se doar la faptul că Marin Petru se face vinovat de comiterea infracțiunii imputate, avînd la bază declarațiile părții vătămate.

Totodată, acesta urma să verifice și să stabilească dacă din cumulul de probe prezentat în realitate a fost constatată existența faptei infracționale incriminate inculpatului reieșind din elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.15 CP.

Astfel, instanța de apel nu poate reține în calitate de probă invocată de acuzatorul de stat privind copia informației cu privire la cursul valutar din 10.10.2014 (f.d. 9) or, cum a fost specificat mai sus aceasta este expusă pe o altă dată și nu se referă la careva date factice care au fost reținute de acuzare prin ordonanța de modificare a învinuirii din 15.11.2018 în care a fost indicat doar paguba de 3000 Euro, echivalentul acestora fiind 67470 lei.

La fel, instanța de apel nu poate reține în calitate de probă, copia încheierilor privind intentarea procedurii de executare din 18.07.2015 și 12.10.2015 (f.d.22-23) și nici copia procesului-verbal de audiere a părții vătămate Mutaf Elena din 14.01.2016 (f.d.31), or din acestea rezultă inițierea unui litigiu civil la baza căreia a stat o hotărâre judecătorească prin care Marin Petru a fost obligat să-și onoreze obligațiunile sale conform recipisei din 30.10.2014 (f.d.21) ulterior au fost emise încheierile date.

Din acestea nu rezultă careva circumstanțe factice care ar avea o legătură de cauzalitate cu cauza penală supusă examinării și ar proba fără nici un dubiu latura obiectivă a infracțiunii incriminate inculpatului.

Inclusiv, prin copia adeverinței de la locul de trai a inculpatului Marin Petru din 30.03.2016 nu se poate reține că acesta este vinovat de comiterea infracțiunii

imputate, or, dreptul acestuia la libera circulație este garantat prin legea fundamentală din art.27 Constituția R. Moldova și art.2 Protocolul nr.4 Convenției nr. 1950 din 04.11.1950 pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

Astfel, instanța de apel analizând și apreciind sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, le apreciază ca fiind neutile și nepertinente speței, or din actele prezentate de procuror nu se atestă că inculpatul ar fi comis infracțiunea incriminată.

Probele administrate în cauză sunt admisibile conform prevederilor articolului 95 CPP și se apreciază în conformitate cu prevederile articolului 101 CPP.

Probele prezentate în sprijinul învinuirii nu constituie o bază probatorie pentru recunoașterea vinovăției inculpatului Marin Petru în săvârșirea faptei incriminate prin rechizitoriu.

Iar, versiunea inculpatului nu este combătută prin probele prezentate de partea acuzării.

Instanța de apel concluzionează, că la baza emiterii unei sentințe de condamnare nu pot fi luate materialele elucidate supra, or în cazul dat organul de urmărire penală nu a întreprins suficiente măsuri pentru a prezenta probe concludente, utile și pertinente prin care incontestabil s-ar confirma vinovăția lui Marin Petru de săvârșirea infracțiunii imputate privind infracțiunea de escrocherie.

Totodată, instanței de judecată nu-i este clar de ce organul de urmărire penală a neglijat sau evitat să verifice ipotezele invocate de inculpat și anume că nu a fost convenit achitarea unor sume suplimentare în mărime de 3000 Euro, precum și faptul că la locul unde a avut loc tranzacția au fost prezente alte 2 persoane și nu Munteanu Vasile ceea ce în viziunea instanței ar duce la clarificare situațiilor reale la caz.

Inclusiv acuzarea nu a prezentat careva acte prin care să se confirme că automobilul la care face referire Munteanu Vasile în genere a traversat frontiera R. Moldova având la bază informațiile expuse mai sus și anume cel puțin certificatul ce atestă achitarea taxei pentru folosirea drumurilor (Vinieta), inclusiv lipsește careva informații privind valoarea unității de transport.

La fel, nu a fost explicat instanței de către partea vătămată temeiul care a stat la baza depunerii unei plângeri peste un an de zile de când a avut loc schimbul de automobile, reieșind din faptul că inculpatul nu s-a prezentat la data și locul stabilit, inclusiv avea deconectat telefonul mobil cum a indicat partea vătămată.

Acuzarea nu a verificat nici contul de unde a fost amplasat anunțul pe 999.md, sau pe persoana la care a făcut referire partea vătămată - Vicol Victor, sau nu a întreprins careva măsuri de a stabili locul aflării mijlocului de transport având

în vedere că inculpatul a comunicat că vizual cunoaște unde locuiește cumpărătorului căruia i-a înstrăinat unitatea de transport.

La fel, apărarea la 30.05.2018 în momentul când a fost desemnat și făcut cunoștință cu materialele cauzei penale, a intervenit în adresa acuzării cu cererea efectuării unui raport de evaluarea a mijlocului de transport în scopul concretizării sumei reale conform datelor caracteristicilor vehiculului, însă prin ordonanța din 30.05.2018, a fost respinsă cererea avocatului Bătrincea Ion (f.d. 98-99).

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cauza *Capeau vs Belgiei* (13.01.2015, nr.42914/98, par.25) a reamintit în această privință că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punct de vedere al art.6§2 și obligă, inter alia sarcina de a prezenta probe să revină acuzării.

În cauza dată nici organul de urmărire penală și nici procurorul participant în proces nu au prezentat instanței probe suficiente pentru a demonstra în mod cert sub orice dubiu vinovăția inculpatului în infracțiunea incriminată.

Astfel, nu au fost înlăturate toate dubiile prin probe concludente și suficiente prin care ar fi confirmată săvârșirea de către Marin Petru a infracțiunii imputate, or conform prevederilor art.8 CPP, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuیتului, învinuitului, inculpatului.

La caz, instanța de apel constată că nu există suficiente probe utile, pertinente și concludente examinate în ansamblu care ar demonstra cu certitudine fără nici un dubiu comiterea de către Marin Petru a infracțiunii imputate.

Mai mult ca atât, organul de urmărire penală urma în detrimentul atribuțiilor lor de serviciu să efectueze multiple acțiuni obligatorii.

Astfel, instanța de apel conchide că atât organul de urmărire penală precum și acuzatorul de stat au examinat cauza penală superficial, iar alte versiuni nici nu au fost verificate de aceștia.

Or, sentința de achitare, în cazul în care nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, se adoptă atunci când faptele incriminate inculpatului nu au avut loc ori când consecințele indicate în învinuire s-au produs în urma acțiunilor persoanei căreia i s-a pricinuit dauna sau indiferent de voința cuiva, de exemplu, cazul fortuit (fapta săvârșită fără vinovăție).

5.6. Astfel, Colegiul Penal reține că, în jurisprudența CtEDO, se menționează că, formularea învinuirii în privința unei persoane trebuie să fie concretă, cu suficientă claritate pentru ca persoana învinuită să poată realiza care sunt acțiunile sau inacțiunile sale care intră sub incidența învinuirii și respectiv să-și poată formula poziția de apărare, iar aceasta ar semnifica respectarea dreptului la un proces echitabil.

Astfel, în jurisprudența europeană, principiul egalității armelor semnifică tratarea egală a părților pe toată durata desfășurării procedurii în fața unui tribunal,

fără ca una din ele să fie avantajată în raport cu cealaltă sau celelalte părți din proces.

După cum a decis în mod constant Curtea, acest principiu - unul din elementele noțiunii mai largi de „proces echitabil” - impune fiecărei părți să i se ofere posibilitatea rezonabilă de a-și susține cauza în condiții care să nu o plaseze într-o situație de net dezavantaj în raport cu „adversarul” ei și că exigența „egalității armelor” în sensul unui just echilibru între părți are, în principiu, același rol atât în procesele civile, cât și în cele penale (*Ruiz-Mateos c/Espagne* 23.06.1993). Și în acest context, Curtea atribuie o importanță deosebită aparențelor și sensibilității problemelor unei bune administrări a justiției. Curtea a stabilit legătura dintre legalitatea dreptului procesual penal și principiul egalității armelor. Astfel, ea a arătat că legalitatea dreptului procesual penal este un principiu general de drept. El corespunde principiului legalității din dreptul penal - *nullum crimen sine lege* - și este consacrat de adagiul *nullum iudicium sine lege*. Acest principiu impune anumite exigențe privitoare la derularea procedurii penale, cu scopul de a asigura garantarea unui proces echitabil, care implică și respectarea egalității armelor. Dacă el comportă obligația de a oferi fiecărei părți o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cauza în condiții care să nu o plaseze într-o situație de net dezavantaj față de adversarul ei, nu trebuie pierdut din vedere că reglementările procedurale urmăresc, în primul rând, să protejeze persoana acuzată de săvârșirea unei fapte penale de riscurile abuzului de putere din partea organelor de urmărire, astfel că apărarea apare ca cea mai susceptibilă să sufere de lacunele și impreciziile acestor reglementări.

5.7. În conformitate cu prevederile art. 6 Cod Penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție. Răspunderii penale și pedepsei penale este supusă numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea penală.

Potrivit prevederilor art. 8 Cod de Procedură Penală, (1) Persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. (3) Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuیتului, învinuitului, inculpatului.

Conform art. 24 alin. (2) Cod de Procedură Penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Potrivit art. 26 alin. (2), (3) Cod de Procedură Penală, (2) Judecătorul judecă materialele și cauzele penale conform legii și propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă. (3) Judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii. Sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

Astfel, în *cauza Anghel contra României*, (cererea 28183/03, hotărârea din 04 octombrie 2007) Curtea a statuat că, nerespectarea garanțiilor fundamentale - printre care și prezumția de nevinovăție - care protejează cetățenii împotriva unor posibile abuzuri din partea autorităților, reprezintă un aspect ce trebuie examinat în temeiul articolului 6 din Convenție.

Reiterând importanța, în cadrul unei proceduri ce poate fi calificată drept „penală”, a unei astfel de garanții, Curtea a constatat că destinația acesteia este să restabilească echilibrul dintre presupușii autori ai faptelor ilegale și autoritățile chemate să-i urmărească și pedepsească.

Totodată, în *cauza Capeau c. Belgiei* (cererea 42914/98, hotărârea din 13 ianuarie 2005) Curtea referindu-se la bănuielile rezonabile reamintește în această privință că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al art. 6 § 2 și obligă, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să revină acuzării.

În *cauza John Murray vs. Regatul Unit* (cererea nr. 18731/91 din 8 februarie 1996 par. 51) Curtea a indicat că, anumite deducții logice pot fi reținute de către organul de urmărire penală sau de instanțele de judecată. Cu toate acestea a fost menționat că acestea pot avea loc doar în situația în care acuzarea a acumulat împotriva acuzatului cel puțin un „început de probă” (prima facie case), adică anumite indicii care derivă din probe directe, care examinate în mod logic și în coraport cu alte circumstanțe, pot să convingă un juriu independent (judecător) despre existența elementelor infracțiunii.

Dezvoltând aceleași principii în *cauza Telfner vs. Austria* (cererea nr. 33501/96, hotărâre din 20 martie 2001 par. 15-18) Curtea a indicat că, instanțele naționale la îndeplinirea sarcinilor lor, nu ar trebui să pornească de la ideea preconcepută că învinuitul a comis infracțiunea incriminată, sarcina probei este pe seama acuzării de stat, iar orice îndoială ar trebui să beneficieze acuzatului. Presumția de nevinovăție este încălcată în cazul în care sarcina probei este mutată de la acuzare la apărare. La pct. 18 din aceeași hotărâre Curtea a specificat că, a cere inculpatului să ofere o explicație asupra unor circumstanțe factice indicate de acuzare, în condițiile în care ultima nu a fost în măsură să administreze probe suficient de serioase (prima facie case) care ar „cere”, o explicație plauzibilă din

partea acuzatului, echivalează cu mutarea sarcinii probei de pe umerii acuzării pe cei ai apărării fapt care a fost recunoscut ca fiind contrar art. 6 par. 2 CEDO”,

5.8. În conformitate cu prevederile art. 96 alin. (1), pct. 1) Cod de Procedură Penală, (1) În cadrul urmăririi penale și judecării cauzei penale trebuie să se dovedească: 1) faptele referitoare la existența elementelor infracțiunii, precum și cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

Potrivit art. 99 alin. (1) Cod de Procedură Penală, (1) În procesul penal, probatoriul constă în invocarea de probe și propunerea de probe, admiterea și administrarea lor în scopul constatării circumstanțelor care au importanță pentru cauză.

Conform art. 101 alin. (1) Cod de Procedură Penală, (1) Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de Procedură Penală.

5.9. Din cele expuse supra, Colegiul Penal deduce că, partea acuzării nu a prezentat instanței de judecată probe pertinente, concludente, utile și veridice în vederea confirmării că, existenței infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod Penal.

Având în vedere că alte probe ce ar putea dovedi vina inculpatului nu sunt, instanța de apel ajunge la concluzia că pe parcursul examinării cauzei atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel, partea acuzării nu a prezentat probe pertinente, concludente, utile și veridice, care în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor - ar dovedi cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea faptei incriminate conform rechizitoriului.

6. Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu art. 415 alin. (1), pct. 1), lit. c) Cod de Procedură Penală, Colegiul Penal va respinge apelul declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura rl. Hîncești, Veaceslav Sturzu împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 14 martie 2019, ca fiind nefondat, reținând în acest sens că sentința instanței de judecată este una legală și întemeiată, iar careva temeiuri de casare a sentinței nu au fost reținute.

7. În conformitate cu art. art. 415 alin. (1), pct. 1), lit. c), 417-418 Cod de Procedură Penală al RM, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău –

D E C I D E:

Apelul declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura rl. Hîncești, Veaceslav Sturzu împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 14 martie 2019, se resping ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Președintele ședinței, judecător:
Iordan

Iurie

Judecător:
Robu

Oxana

Judecător:
Gîrbu

Silvia